

CONSILIORVM
CELEBERRIMI IURISCON-
SVLTI DOMINI AYMONIS CRA-
VETÆ A SAVILIANO EX DO-
minis Genoliz,

IN STUDIO SVRVM GRATIAM A MENDIS
omnibus probe expurgatorum.

Tomi posterioris, Quarta, Quinta & Sexta Pars.

Cum Gratia & Privilegio S. Casarea Maiestatis.

Francofurti ad Mœnum,
Apud Ioannem Saurium, Impensis Nicolai Rothii.

M D C X I.

ARGVMENTA SINGVLORVM CONSI-
LIORVM D. AYMONTIS CRAVETTÆ,

Partis Quartæ, Quintæ & Sextæ.

ARG. CONSILII DLIII.
De interdictis recuperanda.

DLIV.
De interdictis restituenda.

DLV.
De donatione mutuo inter coniuges.

DLVI.
Exceptiones auferendi ius Principi esse, de quib. excep-
tionibus intelligendum.

DLVII.
Negotia, datam pecuniam non esse, quam accepisse sua
quisquam confessione conuincitur, quaratione docetur.

DLVIII.
Remedium can. reintegranda, quibus competat.

DLIX.
Remedium can. reintegranda, an male fidei possessori
concedatur.

DLX.
Possessionem alii per alium sine mandato non dari. Item,
remedium ex can. reintegranda, an detur possessione per ne-
gligentiam per data, pluribus doctis sententis explicatur.

DLXI.
Potunt aem contententium attendendam. Item de exten-
sione ad ea faciendam, in quibus verisimile est eadem contraben-
tes facturos, si a negotio remissent, vel interrogati de illis
fuisse.

DLXII.
Capso beneficii per aliquem facta, an à consensu procurato-
ri a trani vires accipiat, mandate alio spicali non interuen-
iente.

DLXIII.
Infructuarie iustitiam honorum an onera heredita-
ria, veluti aris alieni, funeris & legatorum ferat.

DLXIV.
Renunciatio verbis in antiquis qua fides habenda. Item,
identia an persona an presertim scire hic differtur.

DLXV.
Pluralitas beneficiorum, qua mutuo sibi controuer-
sam faciunt, ita inasiam canonibus esse, ut prius acceptum
an dicitur parte absente conferat, quamvis in possessione ad-
menda citatione sit opus.

DLXVI.
Sepulchra maiorum cui adiungendos, à quibus de sepulch-
di iure cautum quicquam non est.

DLXVII.
Accessio quasi in eam tunc deum tractandam, cum prin-
cipale ipsum per alium est.

DLXVIII.
Negotium patris vice in fidei, capiendo fungi, ubi con-
tra aut patris, an in fidei, amice aut materis & successio verjatur.

DLXIX.
Supplementum congrue dedit recte non peti potest ad huc
superfite.

DLXX.
Suorum, appellatione latius patere ac libes otum. Item,
substitutione verbis directis conceptam in obliqua trahi,
cum iure directo valore ab initio non potuit. Item, posterius
constitutum quatenus priori deroget. Item Procardium illud à
Inclusionem vnus exclusionem esse alterius: quatenus
nam procedat, & quomodo limitetur.

DLXXI.
De repetitione conditionis, quando ea aduertatur. Item,
quando numerus plus alii in singularem resoluitur. Et, quomodo
ex bonis rebus vnus heres vnus scribitur, ex rebus alteri-
vius pronuncia alius, & substitutio detudo mutua inter eos
subiicitur, quo pacto institutio explicetur.

DLXXII.
Successori in beneficio probationem incumbere, pro rectore
ecclesia cum habitu, qui beneficio legit. Item de clausulis
Non obstantibus. Supplementa omnes defectus. Et
Pro expressis habente.

DLXXIII.
De beneficiis vacaturis. Puzi postulantis, vtrum exspe-
ctari gratia finem in primis vacaturis accipiat. Et, an exspe-
ctans si, quod primum vacans fuit, non admittit, ut aliud ac-
ceptare non prohibeatur, beneficium ab alio accipere possit, cui
concessum interuenit. Item, an presentatio patroni ad benefi-
cium primum vacaturum valeat.

DLXXIV.
Hereditas ius legato si licet commissore non edere, quatenus de
iure testatoris mentio est habita. Et substitutio quando ab in-
stitutione declaratur, ubi sensus l. C. de iur. pub. doctissime
explicatur. Item, repetitio qualis an aliqua quando intelligatur.

DLXXV.
Consensum in donatione accommodatum in tantum damno
consensu esse. Ut pro ea habeatur, ac si donatum a consensu
tente sit.

DLXXVI.
Plus petere prohibetur ex bonis testatoris, an ab aliis sub-
monetur, qua testatoris non erant scite hic differtur.

DLXXVII.
Fundi census an creditorum appellatione cedant. Item, an
pensiones fructuum nomine continuantur.

DLXXVIII.
Remissa mercedis condutoris an & quando fiat.

DLXXIX.
Feudum novum quomodo nam dicatur, & qui ad illud admittantur.

DLXXX.
Acceptatio donationis legatæ, in quo plus peti veritatem

